

der er meent forrige Aar, eller at en anden passende Ændring foretages.

Hvad angaaer det af en æret Rigsdagsmand (Bloug) stillede Ændringsforslag, som gaaer ud paa at forandre den sidste Passus: „Forsaavidt der fra 1ste December d. A. maatte for visse Classer af Embeds- eller Bestillingsmænd blive givet en ny Lønningslov, kan nærværende Lov eller paa dem finde Anvendelse“, da kan jeg idetmindste for mit Vedkommende ikke finde det rigtigt at vedtage nogen Forandring i saa Henseende. Det forekommer mig, at naar der gives nye Lønningslove, saa kan det ikke saa nøie komme an paa, om netop en Enkelt eller nogle Enkelte stilles anderledes, end de vilde være blevne stillede, dersom denne forandrede Lønningslov ikke var udkommen; jeg troer ikke, at man i den Grad kan tage Hensyn til den Enkelte; naar man kommer til et Resultat, som i det hele maa erkjendes for at være det rette, saa kan jeg ikke finde det rigtigt, at man foretager Forandringer i Bestemmelser, som ellers findes hensigtsmæssige, blot fordi en eller anden Embedsmand maaskee vilde blive stillet heldigere, hvis en saadan Lov ikke var udkommen, men Lønningen var bleven ved det Gamle; jeg troer, det er at føre Betragtninger af de gunstige Chancer, som under denne Forudsætning kunde have fundet Sted, altfor vidt, naar man derpaa vil bygge Forandringer i Bestemmelser, som man ellers ikke vilde gjøre Indsigelse imod. Jeg hørte vel, at den ærede Ordfører principmæssigt, om jeg saa maa sige, var imod den hele Passus, men det var dog mere en personlig Anskuelse, som han ikke i den Grad fastholdt, at han vilde gjøre den til Gjenstand for et Ændringsforslag. Naar man bliver staaende ved denne Bestemmelse i § 2: „Forsaavidt der efter 1ste Decbr. d. A. maatte for visse Classer af Embeds- eller Bestillingsmænd blive givet en ny Lønningslov, kan nærværende Lov eller paa dem finde Anvendelse“, kan jeg ikke erkjende, at den Omstændighed er en tilstrækkelig Grund til deri at gjøre en Forandring, at der kan være nogle enkelte Embedsmænd, som maaskee vilde have Udset til en liden Lønningsforbedring, dersom den Lov, som man iøvrigt anseer for rigtig, ikke var bleven vedtagen.

Bloug: Efter hvad den ærede Ordfører har anført om det af mig stillede Ændringsforslag, har jeg ikke Videre at tilføie. Jeg har under en anden Sags Forhandling forklaret, hvorfor jeg stillede det, nemlig for at undgaae en ligefrem Ubillighed og Uretfærdighed imod nogle Embedsmænd. Bistnok er de ganske saa, men derfor bliver Uretfærdigheden dog for deres Vedkommende lige sølelig. For mit personlige Vedkommende skulde jeg ikke have Noget imod at indskrænke Ændringsforslaget til de to første Linier: „at nærværende Lov ingen Anvendelse finder paa Medlemmerne af Høiesteret,“ idet Forstandere og Lærere ved Skolelærerseminarierne, naar de fik deres Dyrstidstillæg udbetalt, kun vilde blive stillede paa lige Fod med Rectorerne og Adjunkterne ved de lærde Skoler, hvilket jo var Hensigten med den nylig for Seminarielærerne vedtagne Lov; men jeg frygtede for, at en Deel Medlemmer vilde finde, at den Gageforbedring, som disse Embedsmænd da vilde faae, vilde være altfor stor, altfor voldsom, og jeg frygtede saaledes for, at Ændringsforslaget i en saadan Form ikke vilde gaae igjennem, hvorimod jeg ikke har kunnet tænke mig, at der kunde være Noget imod det i den, det nu har.

Den høitærede Minister har rigtignok meent, at det vilde være principstridigt, om jeg saa maa sige, at vedtage det, idet han meente, at naar en ny Lønningslov var rigtig, var der ingen Anledning til at gjøre Undtagelser derfra med Hensyn til enkelte Embedsmænds Vedkommende, der kom ind under dens Bestemmelse; men deri kan jeg ikke saa ganske være enig med ham; thi hvor man gaaer over fra et Lønningsprincip til et andet, hvor man gaaer fra en fast Lønning til en Lønning med Alderstillæg, der kommer der ved Overgangen Ubilligheder tilstede. I Lønningsloven for Lærerne ved de lærde Skoler søgte man ogsaa at have disse ved særegne Bestemmelser, hvorimod lignende ikke vare fastsatte i Loven for Seminarielærerne. Det kan gjerne være, deri vil jeg give den ærede Minister Ret, at det havde været det Rigtigste at tage en saadan Bestemmelse i selve Loven, men det er nu engang ikke steet, og det kan altsaa ikke rettes